

Международен счетоводен стандарт (МСС) 2

Материални запаси

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 година за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (Текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1274/2008 на Комисията от 17 декември 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен счетоводен стандарт (МСС) 1 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 70/2009 на Комисията от 23 януари 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 относно приемането на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Подобренията на международните стандарти за финансово отчитане (МСФО) (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1255/2012 на Комисията от 11 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен счетоводен стандарт 12, Международни стандарти за финансово отчитане 1 и 13 и Разяснение 20 на Комитета за разяснения на международните стандарти за финансово отчитане (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1905 на Комисията от 22 септември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 15 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2067 на Комисията от 22 ноември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 9 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1986 на Комисията от 31 октомври 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 16 (текст от значение за ЕИП)

Забележка: * Измененията съгласно РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2067 се прилагат за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2018 година.

** Дружествата прилагат посочените в Регламент (ЕО) № 2017/1986 изменения най-късно от началната дата на първата си финансова година, започваща на или след 1 януари 2019 г.

Цел

1. Целта на настоящия стандарт е да се определи счетоводно третиране на материалните запаси. Основен проблем при осчетоводяването на материалните запаси е тяхната себестойност да бъде призната за актив и пренесена за бъдещи периоди, докато бъдат признати съответните приходи. Настоящият стандарт дава практически указания за определянето на себестойността и нейното последващо признаване за разход, включително и всяка обезценка до нетната реализуема стойност. Освен това, той дава насоки за използването на методите за изписване на себестойността, съгласно които се определят разходите за материални запаси.

Обхват

2. (Изм. - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016, РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Настоящият стандарт следва да се прилага за всички материални запаси с изключение на:

а) [заличени]

б) финансови инструменти (вж. МСС 32 Финансови инструменти: представяне и МСФО 9 Финансови инструменти); и

в) биологични активи, свързани със земеделска дейност и земеделска продукция в момента на прибиране на реколтата (вж. МСС 41 "Земеделие").

3. Настоящият стандарт не се прилага при оценката на активи, държани от:

(а) Производители на земеделска и горска продукция, земеделски продукти

след прибиране на реколтата, минерали и минерални продукти,

дотогава, доколкото те се оценяват по нетна реализуема стойност в

съответствие с вече установени практики в тези отрасли. Когато

такива материални запаси са оценявани по нетна реализируема

стойност, промените в тази стойност се признават в печалба или

загуба в периода на промяната.

(б) стокови брокери-търговци, които оценяват техните материални запаси по справедливата им стойност минус разходи за продажба. Когато такива материални запаси се оценяват по справедливата им стойност минус разходи за продажба, промените в справедливата им стойност минус разходи за продажба се признават в печалба или загуба в периода на промяната.

4. Материалните запаси, посочени в параграф 3, (а), се оценяват по нетна реализуема стойност на определени етапи на производство. Това например става, когато земеделската реколта е вече прибрана, когато е приключил процесът на добиване на полезни изкопаеми и продажбата е осигурена чрез форуърден договор или правителствена гаранция или когато има активен пазар и съществува незначителен риск стоката да не може да бъде продадена. Тези материални запаси се освобождават само от изискванията за оценка в настоящия стандарт.

5. Брокери-търговци са тези, които купуват или продават стоки за чужда или собствена сметка. Материалните запаси, разглеждани в параграф 3, (б), са принципно придобити основно с цел продажба в близко бъдеще и генериране на печалба от колебанията в цената или брокерско-търговския марж. Когато такива материални запаси се оценяват по справедливата им стойност минус разходи за продажба, те се освобождават само от изискванията за оценка в настоящия стандарт.

Определения

6. (Изм. - Регламент (ЕС) № 1255/2012, ОВ L 360, 29/12/2012) В настоящия стандарт се използват следните термини с посоченото значение:

Материални запаси - активи:

(а) държани за продажба в обичайния ход на стопанската дейност;

(б) намиращи се в процес на производство за такава продажба; или

(в) под формата на материали или запаси, които се изразходват в

производствения процес или при предоставянето на услуги.

Нетна реализуема стойност - предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност минус приблизително оценените разходи за завършване на производствения цикъл и тези, които са необходими за осъществяване на продажбата.

Справедлива стойност - цената, получена за продажбата на актив или платена за прехвърлянето на пасив в обичайна сделка между пазарни участници към датата на оценяване. (вж. МСФО 13 "Оценяване по справедлива стойност").

7. (Изм. - Регламент (ЕС) № 1255/2012, ОВ L 360, 29/12/2012) Под нетна реализируема стойност се има предвид нетната сума, която едно предприятие очаква да реализира от продажбата на материален запас в обичайния процес на дейност. Справедливата стойност отразява цената на обичайна сделка за продажба на същия материален запас на основния (или най-изгодния) за него пазар между пазарните участници към датата на оценяване. Първото е стойност, специфична за предприятието, а второто не е. Нетната реализируема стойност на материалните запаси може да не е равна на справедливата стойност минус разходите за продажба.

8. (Изм. - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) Материалните запаси обхващат закупените и предназначения за продажба стоки, включително стоките, закупени от търговци на дребно и предназначени за продажба, или земя и друга собственост за продажба. Материалните запаси обхващат също така и напълно завършената продукция или незавършеното производство, което е в процес на производство в предприятието, и включват материали и запаси, предназначени да се използват в процеса на производство. Разходите, направени за изпълнението на договор с клиент, който не води до материални запаси (или активи в обхвата на друг стандарт), се отчитат в съответствие с МСФО 15 Приходи от договори с клиенти.

Оценка на материалните запаси

9. Материалните запаси се оценяват по по-ниската от себестойността и нетната реализируема стойност.

Себестойност на материалните запаси

10. Себестойността на материалните запаси представлява сумата от всички разходи по закупуването, преработката, както и други разходи, направени във връзка с доставянето им до тяхното настоящо местоположение и състояние.

Разходи за закупуване

11. Разходите за закупуване на материалните запаси съставляват покупната цена, митните сборове и други данъци (различни от тези, които впоследствие предприятието може да си възстановява от данъчните органи), транспортните разходи и други, които могат директно да се отнесат към придобиването на завършените стоки, материалите и услугите. Търговските отстъпки, работи и други подобни компоненти се приспадат при определяне на покупната стойност.

Разходи за преработка

12. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1986, ОВ L 291, 09/11/2017) Разходите за преработка на материалните запаси включват разходи, пряко свързани с произвежданите единици, като например прекия труд. Освен това те включват и систематично начисляване на постоянните и променливите общи разходи, които се правят при преработването на материалите в готова продукция. Постоянните общи разходи са тези непреки

производствени разходи, които остават сравнително постоянни, независимо от обема на производство, като например амортизация и поддръжка на производствени сгради, оборудване и активи с право на ползване, използвани в процеса на производство, а така също и разходите за ръководството и администрацията на производството. Променливите общи разходи са тези непреки производствени разходи, които се изменят пряко или почти пряко в зависимост от обема на производството, като например непреките материали и непрекия труд.

13. Класифицирането на постоянните общи разходи към разходите за преработка се базира на нормалния капацитет на производствените мощности. Нормалният капацитет е очакваното средно производство за няколко периода или сезона при нормални условия, като се взема предвид загубата на капацитет в резултат на планирана поддръжка. Реалното ниво на производство може да бъде използвано, ако то се приближава до нормалния капацитет. Сумата на постоянните общи разходи, начислени за всяка единица продукция, не се увеличава в резултат от нисък обем на производство или когато предприятието е в застой. Неразпределените общи разходи се признават за разходи в периода, в който те възникват. В периоди на необичайно високо производство размерът на постоянните общи разходи, който се начислява за всяка произведена единица, се намалява така, че оценката на материалните запаси да не превишава тяхната себестойност. Променливите общи разходи се разпределят за всяка произведена единица на базата на реалното използване на производствените мощности.

14. Производственият процес може да даде като резултат едновременното производство на повече от един продукт. Такъв е случаят например при производството на свързани продукти или когато се произвежда основен продукт и съпътстващ продукт. Когато разходите за преработката на всеки продукт не са ясно разграничими, те се разпределят между продуктите на рационална и последователна основа. Така например разпределението може да се базира на относителната стойност на продажбите на всеки продукт или на всеки етап от производствения процес, на който продуктите могат да бъдат разграничавани помежду им, или при завършване на производството. Повечето съпътстващи продукти по своята природа са несъществени. В такъв случай те обикновено се оценяват с нетната реализуема стойност и тази стойност се приспада от стойността на основния продукт. В резултат на това балансовата стойност на основния продукт не се различава съществено от неговата себестойност.

Други разходи

15. Другите разходи се включват в себестойността на материалните запаси само дотолкова, доколкото те са направени във връзка с довеждането на материалните запаси до настоящото им местоположение и състояние. Така например в себестойността на материалните запаси може да се окаже уместно да бъдат включени непроизводствените общи разходи или разходите за проектирането на продукти за конкретни клиенти.

16. Примери за разходи, изключвани от себестойността на материалните запаси и признавани като разходи за периода, в който те са възникнали са:

(а) наднормативните количества бракувани материали, вложеният за тях

труд или други производствени разходи;

(б) складовите разходи, освен в случаите, когато те са необходими за производствения процес, предхождащ един следващ производствен етап;

(в) административни разходи, които не са свързани с довеждането на материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние; и

(г) разходите за продажба.

17. В ограничени случаи разходи по ползвани, кредити които са определени в МСС 23 "Разходи по заеми", се включват в стойността на материалните запаси.

18. Едно предприятие може да закупи материални запаси при условия на разсрочено плащане. Когато договореностите по същество съдържат елемент на финансиране, като например разликата между покупната цена за нормални кредитни срокове и платената сума, този елемент се признава като разход за лихви за периода на финансирането.

Себестойност на материалните запаси при предоставяне на услуги 19. (Отм. - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) **Себестойност на земеделска продукция, добита от биологични активи**

20. (Изм. - Регламент (ЕО) № 70/2009, ОВ L 21, 24/01/2009) Съгласно МСС 41 "Земеделие" материалните запаси, които представляват земеделска продукция, която предприятието е добило от своите биологични активи, се оценяват при първоначалното им признаване по справедлива стойност, намалена с разходите за продажба към момента на добиването. Това е себестойността на материалните запаси към датата на прилагане на този стандарт.

Способи за оценка на себестойността

21. Способите за оценка на себестойността на материалните запаси, като например метода на стандартната себестойност за разходите или методът "цени на дребно", могат да бъдат използвани за удобство, ако резултатите се приближават до себестойността. Стандартната себестойност взема предвид нормалните нива на материали и доставки, труда, ефикасността и използване на капацитета. Те се преразглеждат редовно и ако е необходимо се преизчисляват съобразно новите условия.

22. Методът "цени на дребно" често се използва в търговията на дребно за оценяване на голям брой бързооборотни позиции от материални запаси, които имат еднакви надценки и за които е неуместно използването на други методи. Себестойността на материалните запаси се определя, като продажната цена на запасите се намалява с подходящия процент на брутната надценка. Използваният процент следва да взема предвид запасите, чиито цени са намалени под началната продажна цена. Често за всяка група стоки на дребно се използва осреднен процент.

Методи за изписване на себестойността

23. Разходите за материалните запаси от позиции, които обикновено не са взаимозаменяеми и произведените стоки или извършените услуги са предназначени за

конкретни проекти, трябва да бъдат определени чрез използването на конкретна идентификация на себестойността на всеки от тях.

24. Конкретна идентификация за себестойността означава, че конкретни разходи се свързват с определени позиции материални запаси. Това е подходящо третиране на единици, които са предназначени за конкретен проект, независимо дали те са били закупени, или произведени. Конкретната идентификация за разходите обаче е неуместна при голям брой позиции материални запаси, които обичайно са взаимозаменяеми. В такива случаи методът на подбор на тези единици, които остават в запасите, би могъл да се използва за постигане на преднамерен ефект върху печалбата или загубата.

25. Разходите за материални запаси, които са различни от уредените в параграф 23, трябва да се определят чрез използването на методите "първа входяща-първа изходяща" (FIFO) или среднопретеглена стойност. Едно предприятие следва да използва едни и същи методи за определяне на разходите за всички материални запаси със сходна същност и употреба за предприятието. За материални запаси с различна същност и употреба, могат да бъдат оправдани различни методи за изписване на себестойността.

26. Например материалните запаси, които са използвани в един бизнес сегмент, могат да имат полза за предприятието, различна от тази, която биха имали в друг бизнес сегмент. Обаче разликата в географското местоположение на материалните запаси (или в съответните данъчни закони) сама по себе си не е достатъчна да оправдае използването на различни методи за изписване на себестойността.

27. Според метода FIFO позициите от материалните запаси, които са закупени или произведени първи, се продават първи и следователно оставащите в запасите позиции в края на отчетния период са тези, които са закупени или произведени последни. По метода за среднопретеглената стойност разходите за всяка позиция се определят от средно претеглената себестойност на сходните позиции в началото на периода и себестойността на сходните позиции, закупени или произведени през периода. Осредняването може да бъде изчислявано на периодична основа или при постъпване на всяка допълнителна доставка в зависимост от условията в предприятието.

Нетна реализуема стойност

28. Себестойността на материалните запаси може да е невъзстановима, в случай че те са повредени или са цялостно или частично морално остарели, или ако има спад в продажните им цени. Също така, себестойността на материалните запаси може да бъде невъзстановима, ако приблизително определените разходи за завършване или приблизително определените разходи, които ще бъдат направени за осъществяване на продажбата, са се увеличили. Практиката на обезценяване на материалните запаси под себестойността им до нетната реализуема стойност е в съответствие с разбирането, че активите не трябва да се отчитат със стойности, превишаващи очакваните суми от тяхната продажба или използване.

29. (Изм. - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) Материалните запаси обикновено се обезценяват до нетна реализуема стойност позиция по позиция. При някои обстоятелства обаче може да бъде подходящо сходни или свързани позиции да се

групират. Така например подобен случай може да има при позиции от материални запаси, които са свързани с един и същ производствен асортимент, които имат сходно предназначение или крайна употреба; произведени са и се предлагат в една и съща географска зона и на практика не могат да бъдат оценени отделно от други позиции, участващи в същия производствен асортимент. Не е уместно да се обезценяват материални запаси въз основа на класификационни групи, например стоки или всички материални запаси в даден отрасъл или географски сегмент.

30. Приблизителното оценяване на нетната реализуема стойност се базира на най-сигурните съществуващи данни по време на съставянето на тази оценка според обема на материалните запаси, който се очаква да бъде реализиран. Тези оценки отчитат колебанията в цените или разходите, които са в пряка връзка със събития, станали след приключване на периода дотолкова, доколкото тези събития потвърждават условията, съществуващи в края на периода.

31. Освен това приблизителната оценка на нетната реализуема стойност следва да отчита какво е предназначението на държаните материални запаси. Като например - нетната реализуема стойност на количеството материални запаси, държани за изпълнение на фирмените договори за продажби или предоставяне на услуги, се базира на договорната цена. Ако договорите за продажба са за по-малко количество от държаните материални запаси, нетната реализуема стойност на превишението има като база основните цени на продажба. Провизии могат да възникнат от фирмените договори за продажба, превишаващи по количество материални запаси, и от фирмени договори за покупка. Такива провизии се разглеждат съгласно МСС 37 "Провизии, условни пасиви и условни активи".

32. Материалите и другите запаси, държани с оглед да бъдат използвани в производството на материални запаси, не се обезценяват под себестойността им, ако се очаква завършените продукти, в които те ще бъдат вложени, да бъдат продадени по тяхната себестойност или над нея. Когато обаче спад на цената на материалите сочи, че себестойността на готовата продукция ще превиши нетната реализуема стойност, материалите се обезценяват до нетната реализуема стойност. При тези условия възможно най-добрата мярка за нетна реализуема стойност на материалните запаси е заместителната.

33. Към всеки следващ период се прави нова оценка на нетната реализуема стойност. Когато условията, довели до обезценяването на материалните запаси под тяхната себестойност, вече не са налице или когато има ясно доказателство за увеличение в нетната реализуема стойност заради промяна в икономическите обстоятелства, сумата на обезценката се възстановява (т.е. възстановяването е ограничено до сумата на първоначалната обезценка) така, че новата балансова стойност е по-ниската от себестойността и преразгледаната нетна реализуема стойност. Такъв е случаят, когато например дадена позиция от материалните запаси, която се отчита по нетната реализуема стойност поради спад в цената на продажбите, е все още в наличност в един последващ период и нейната продажна цена се е увеличила.

Признаване за разход

34. Когато се продават материални запаси, тяхната балансовата стойност следва да бъде

призната като разход през периода, през който съответният приход е бил признат. Сумата на всяка обезценка на материалните запаси до нетната им реализуема стойност, както и всички загуби от материални запаси следва да се признаят като разходи за периода на обезценката или на възникването на загубите. Сумата на евентуалното обратно възстановяване на стойността на обезценката на материалните запаси, възникнала в резултат на увеличението на нетната реализуема стойност, следва да бъде призната като намаляване на сумата на признатите разходи за материални запаси през периода, през който възстановяването е възникнало.

35. Някои материални запаси могат да бъдат отнесени по сметките на други активи, като например материални запаси, които се използват като компонент на създадените от самото предприятие собствени имоти, съоръжения и оборудване. Материалните запаси, отнесени към друг актив, се признават за разход в продължение полезния живот на актива.

Оповестяване

36. Финансовите отчети трябва да оповестяват:

- (а) счетоводната политика, приета при оценката на материалните запаси, включително и използваните методи за изписване на себестойността;
- (б) общата балансова сума на материалните запаси и балансовата сума по класификационни групи, подходящи за предприятието;
- (в) балансовата сума на материалните запаси, отчитани по справедлива стойност, намалена с разходите за продажба;
- (г) сумата на материалните запаси, призната като разход за периода;
- (д) сумата на всяка обезценка на материалните запаси, която е призната като разход за периода съгласно параграф 34;
- (е) сумата на всички обратно възстановени обезценки, които са признати като намаление на сумата на материалните запаси, признати като разход за периода в съответствие с параграф 34;
- (ж) условията и събитията, довели до обратно възстановяване на обезценки на материални запаси в съответствие с параграф 34; и
- (з) балансовата сума на материалните запаси, които са дадени в залог за

обезпечаване на пасиви.

37. (Изм. - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) В помощ на потребителите на финансовите отчети е информацията, касаеща балансовите суми по отделни видове материални запаси и границите на промените в тези активи. Обичайни класификации на материалните запаси са стоки, производствени запаси, материали, незавършено производство и готова продукция.

38. Сумите на материалните запаси признати като разход за периода, които често се отнасят към себестойността на продадената продукция, съставляват тези разходи, преди това включени в оценката на материални запаси, които са вече продадени и неразпределени общи разходи, както и наднормативните суми на производствени разходи за материални запаси. Условието в едно предприятие могат също да дадат основание за включването на други суми, като разходи за дистрибуция.

39. Някои предприятия приемат формат на отчета за всеобхватния доход, в резултат на който се оповестяват суми, различни от себестойността на материалните запаси, признати като разход за периода. При този формат предприятието представя анализ на разходите, използвайки класификация, базирана на характера на разходите. В този случай предприятието оповестява признатите разходи за суровини и консумативи, разходи за труд и други разходи, заедно със сумата на нетната промяна на материалните запаси за периода.

Дата на влизане в сила

40. Предприятието следва да прилага настоящия стандарт за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2005 г. По-ранното му прилагане се насърчава. Ако едно предприятие прилага този Стандарт за период, започващ преди 1 януари 2005 г., то трябва да оповести този факт.

40А. (Отм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016)

40Б. (Отм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016)

40В. (Нов - Регламент (ЕС) № 1255/2012, ОВ L 360, 29/12/2012) С МСФО 13 , издаден през май 2011 г., се изменя определението на справедлива стойност в параграф 6 и се изменя параграф 7. Предприятието прилага тези изменения, когато прилага МСФО 13.

40Г. (Отм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016)

40Д. (Нов - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) С МСФО 15 Приходи от договори с клиенти, издаден през май 2014 г., бяха изменени параграфи 2, 8, 29 и 37 и

беше заличен параграф 19. Предприятието прилага тези изменения, когато прилага МСФО 15.

40Е (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) С МСФО 9, публикуван през юли 2014 г., се изменя параграф 2 и се заличават параграфи 40А, 40Б и 40Г.

Предприятието прилага тези изменения, когато прилага МСФО 9.

40Ж (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1986, ОВ L 291, 09/11/2017) С МСФО 16 Лизинг, издаден през януари 2016 г., се изменя параграф 12. Предприятието прилага това изменение, когато прилага МСФО 16.

Отмяна на други решения 41. Настоящият стандарт заменя МСС 2 Материални запаси (преработен 1993 г.).

42. Настоящият стандарт заменя ПКР-1 Последователност - различни методи за изписване на себестойността на материалните запаси.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1274/2008, ОВ L 339, 18/12/2008, Приложение А3, изменя терминологията, използвана във всички Международни стандарти за финансово отчитане (включително Международните счетоводни стандарти и Разясненията) и въведенията към отделните МСФО, както е посочено по-долу, освен ако в настоящето приложение не е посочено друго:

- "на лицевата страна на" се изменя на "в".
- "отчети за доходите" се изменя на "отчет за всеобхватния доход".
- "баланс" се изменя на "отчет за финансовото състояние".
- [Изменението не е приложимо за българския превод]
- "датата на баланса" се изменя на "края на отчетния период".
- "последваща дата на баланса" се изменя на "края на последващия отчетен период".
- "всяка дата на баланса" се изменя на "края на всеки отчетен период".
- "след датата на баланса" се изменя на "след края на отчетния период".
- "отчетна дата" се изменя на "край на отчетния период".
- "всяка отчетна дата" се изменя на "край на всеки отчетен период".
- "последна годишна отчетна дата" се изменя на "край на последния годишен отчетен период".
- "притежатели на собствен капитал" се изменя на "собственици" (с изключение на МСС 33 "Доходи на акция").
- "извадени от собствен капитал и признати в печалбата или загубата" и "извадени от

собствен капитал и включени в печалбата или загубата" се изменя на "прекласифицирани от собствен капитал към печалбата или загубата като корекция от прекласификация".

- "Стандарт или Разяснение" се изменя на "МСФО".

- "даден Стандарт или Разяснение" се изменя на "даден МСФО".

- "Стандарти и Разяснения" се изменя на "МСФО" (с изключение на параграф 5 от МСС 8 "Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки").

- [Изменението не е приложимо за българския превод]

- Препратки към сегашната версия на МСС 10 "Събития след датата на баланса" се изменят на МСС 10 "Събития след края на отчетния период".

Забележка: Съгласно Регламент (ЕС) № 216/2013 само законодателството на Европейските общности, публикувано в книжното издание до 1 юли 2013 г. и в електронната версия на Официален вестник на Европейския съюз след 1 юли 2013 г. (включително), се счита за автентично и има правна сила.

Свързани документи:

- Метод "първа входяща – първа изходяща стойност";
- Метод "Първа входяща – първа изходяща стойност" (първи вариант);
- Метод "Първа входяща – първа изходяща стойност" (втори вариант) – усреднени стойности при изписване (формат MS Excel);
- Метод "Първа входяща – първа изходяща стойност" (втори вариант) – усреднени стойности при изписване – пример;
- Метод "Средна претеглена стойност";
- Примери за отчитане на материалните запаси по МСС 2.